धारयन् पुरोडाशं बृहस्पतिं जघनच्युतिमानन्दो भगस्य तृप्याण्यग्नेः पृथिवी यज्वनएतु प्रदिशश्चतस्रो वाजसातौ चत्वारि च ॥ ६ ॥

सप्तमोऽनुवाकः ।

वृषास्यꣳशुर्वृषभाय गृह्यसे । वृषायमुग्रोनृचक्षसे । दिव्यः कर्म्मण्योहितो बृहन्नाम । वृषभस्य या ककुत् । विषूवान् विष्णो भवतु । अयं यो मामको वृषा । अथो इन्द्रइव देवेभ्यः । वि ब्रवीतु जनेभ्यः । आयुष्मन्तं वर्चस्वन्तं । अथो अधिपतिं विशां ॥ १ ॥

अस्याः पृथिव्याअध्यक्षं । इममिन्द्रवृषभं कृणु । यः सुश्रुङ्गः सुवृषभः । कल्याणो द्रोणआहितः । कार्षीबलप्रगाणेन । वृषभेण यजामहे । वृषभेण यजमानाः । अक्रूरेणेव सर्पिषा । मृधश्च सर्वाइन्द्रेण । पृतनाश्च जयामसि ॥ २ ॥

यस्यायमृषभो हविः । इन्द्राय परिणीयते । जयाति शचुमायन्तं । अथो हन्ति पृतन्यतः । नृणामहंपृणीरसत् । अग्रउद्भिन्दतामसत् । इन्द्रशुष्मन्तनुवामेरयस्व । नीचा विश्वा अभितिष्ठाभिमातीः । निश्शृणी ह्याबाधं